

บทความต่างประเทศ

การเลือกตั้ง

วิธีแห่งประชาธิปไตย^๑

นางสาวอุทัยชนก เมืองรัตน์
นักวิเทศสัมพันธ์ชำนาญการ

กาเลือกตั้งทั่วไปเมื่อวันอาทิตย์ที่ ๒๔ มีนาคม ๒๕๖๒ ที่ผ่านมา เป็นการเลือกตั้งครั้งแรกภายหลังประกาศใช้รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๖๐ ซึ่งกระบวนการให้ได้มาซึ่งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรในครั้งนี้แตกต่างจากการเลือกตั้งในอดีต นับตั้งแต่การแบ่งเขตเลือกตั้งใหม่ การลงคะแนนให้แก่ผู้สมัครรับเลือกตั้งซึ่งมีหลักการสำคัญคือ “ทุกคะแนนเสียงของประชาชนมีค่า ไม่มีคะแนนใดตกน้ำเลย” วิธีการคำนวณจำนวนสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรที่แต่ละพรรคการเมืองพึงมี ทั้งหมดนี้ถือเป็นวิธีการใหม่ที่ทุกภาคส่วนได้เรียนรู้ร่วมกันเป็นครั้งแรกและกลายเป็นประเด็นถกเถียงในสังคมอย่างกว้างขวาง

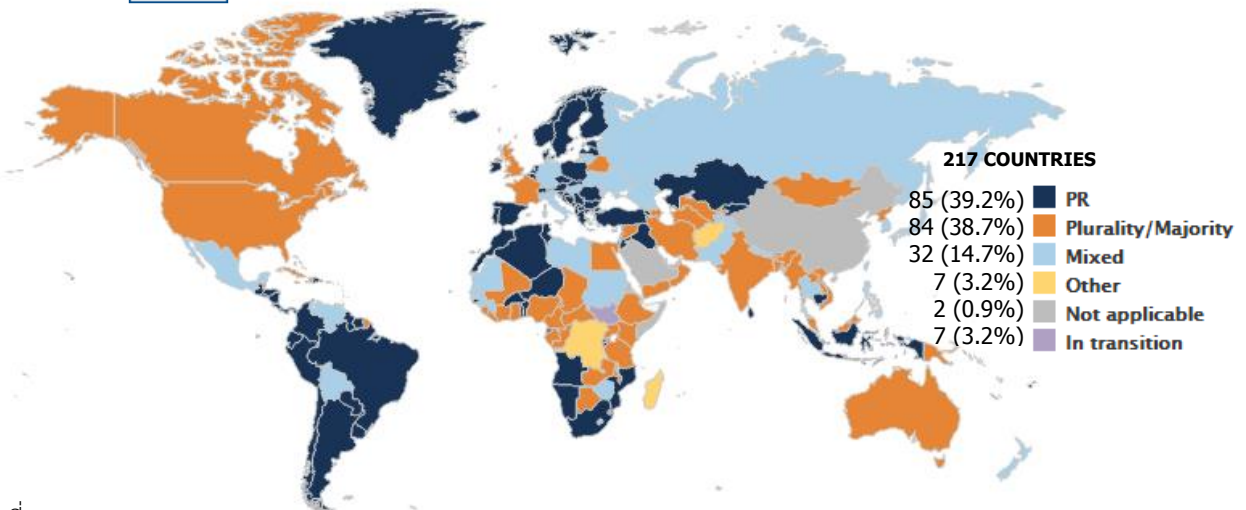
ความแปลกใหม่ของการเลือกตั้งครั้งนี้จึงเป็นสิ่งที่น่าสนใจว่าวิธีการเลือกตั้งของต่างประเทศมีความซับซ้อนยุ่งยากหรือเรียบง่ายกว่าการเลือกตั้งของประเทศไทย ในที่นี้จึงขอนำเสนอระบบการเลือกตั้งของบางประเทศซึ่งมีทั้งแตกต่างและคล้ายคลึงกับการเลือกตั้งของประเทศไทย เพื่อเป็นการแลกเปลี่ยนเรียนรู้สำหรับผู้สนใจ ทั้งนี้ ก่อนที่จะเรียนรู้ระบบการเลือกตั้งของบางประเทศเพื่อเป็นตัวอย่าง ควรทำความรู้จักกับระบบการเลือกตั้งเสียก่อน

ระบบการเลือกตั้ง

Electoral system family

Electoral System Design Database

ที่มา : The International Institute for Democracy and Electoral Assistance (International IDEA)

<https://www.idea.int/data-tools/question-view/130357>

^๑ บทความนี้เขียนขึ้นโดยการศึกษาค้นคว้าข้อมูลจากแหล่งข้อมูลตามที่ปรากฏในเอกสารอ้างอิงตอนท้ายของบทความ หากมีเนื้อหาส่วนใดคลาดเคลื่อนจากข้อเท็จจริงอันเนื่องมาจากความไม่เข้าใจเนื้อหาต้นฉบับของผู้เขียน ขอน้อมรับความผิดพลาดไว้ ณ ที่นี้

จากแผนภาพแสดงระบบการเลือกตั้งที่ใช้ในประเทศต่าง ๆ ซึ่งให้เห็นว่าระบบการเลือกตั้งหลักที่ใช้กันทั่วไปมี ๓ ระบบ ได้แก่ ระบบเสียงส่วนใหญ่ (Plurality/Majority System) ระบบสัดส่วน (Proportional Representation System) และระบบผสม (Mixed System) จาก ๓ ระบบดังกล่าว ยังแตกออกเป็นระบบย่อยอีก (The ACE Electoral Knowledge Network, 2005) ดังนี้

๑. ระบบเสียงส่วนใหญ่ (Plurality/Majority System)

๑.๑ First Past the Post: FPTP^๒ หรือ Plurality single-member District System (ระบบเสียงข้างมากแบบเขตเลือกตั้งที่มีตัวแทนหนึ่งคน) ระบบนี้ผู้ชนะคือ ผู้สมัครรับเลือกตั้งที่ได้รับคะแนนเสียงมากที่สุด โดยไม่จำเป็นต้องเป็นคะแนนเสียงข้างมากเด็ดขาด (Absolute Majority) ของเขตนั้น

๑.๒ Two-Round System: TRS ระบบการเลือกตั้งที่มี ๒ รอบ โดยการเลือกตั้งครั้งแรกใช้ระบบเสียงส่วนมากเหมือนการเลือกตั้งรอบเดียวทั่วไปซึ่งมักเป็นระบบ FPTP ส่วนการเลือกตั้งรอบสองนั้น ระบบที่นิยมใช้มีสองระบบ ระบบแรกหากเป็นการเลือกระหว่างผู้สมัครที่ได้รับคะแนนเสียงส่วนมาก ๒ อันดับ เรียกว่า majority run-off TRS ซึ่งผลการเลือกตั้งที่ได้จะเป็น คะแนนเสียงข้างมากเด็ดขาด อีกแบบคือผู้สมัครที่ผ่านเข้าสู่อันดับที่ ๒ จะเป็นผู้สมัครที่ได้รับคะแนนเสียงมากกว่าร้อยละ ๑๒.๕ ของคะแนนทั้งหมดจากผู้มีสิทธิออกเสียงเลือกตั้งในรอบแรก ผู้สมัครที่ได้รับชัยชนะรอบสองไม่จำเป็นต้องได้คะแนนเสียงข้างมากเด็ดขาด วิธีนี้เรียกว่า majority-plurality TRS

๑.๓ Alternative Vote: AV หรือ Preferential Voting เป็นการเลือกตามความชอบ ระบบนี้มักใช้ในการเลือกตั้งแบบเขตเลือกตั้งที่มีตัวแทนหนึ่งคน (single-member districts) โดยผู้มีสิทธิออกเสียงเลือกตั้งจัดอันดับผู้สมัครทั้งหมดในเขตเลือกตั้งตามความชอบ ผู้สมัครที่ได้คะแนนเสียงข้างมากเด็ดขาดเป็นผู้ชนะ โดยการนับคะแนนจะนับเฉพาะผู้สมัครที่ถูกเลือกในอันดับที่ ๑ แต่หากไม่มีผู้สมัครคนใดได้คะแนนเสียงข้างมากเด็ดขาด จะพิจารณาดังนี้ ๑) ผู้สมัครที่ได้คะแนนเสียงน้อยที่สุดจะถูกตัดออกจากรายชื่อผู้ได้รับเลือกตั้ง ๒) พิจารณาผู้สมัครอันดับที่ ๒ ในบัตรเลือกตั้งของผู้ที่ถูกตัดออกตามข้อ ๑) โดยเอาคะแนนของผู้สมัครอันดับที่ ๒ ไปรวมกับการนับคะแนนด้วย เพื่อหาผู้สมัครที่ได้คะแนนเสียงข้างมากเด็ดขาด หากยังไม่ปรากฏว่ามีผู้สมัครคนใดได้คะแนนเสียงข้างมากเด็ดขาดจึงทำวิธีการนี้ซ้ำไปจนกว่าจะได้ผู้สมัครที่ได้รับคะแนนเสียงข้างมากเด็ดขาด

Rank any number of options in your order of preference.	
☐	Joe Smith
☒	John Citizen
☐	Jane Doe
☐	Fred Rubble
☒	Mary Hill

๑.๔ Block Vote: BV คือ ระบบ FPTP ที่นำมาใช้ในเขตเลือกตั้งที่มีตัวแทนหลายคน ผู้มีสิทธิออกเสียงเลือกตั้งเลือกได้หลายเสียงตามจำนวนตัวแทนที่มีในเขตเลือกตั้งนั้น โดยผู้มีสิทธิออกเสียงเลือกตั้งสามารถเลือกผู้สมัครจากต่างพรรคการเมือง หรือผู้สมัครอิสระก็ได้ ระบบนี้มักใช้ในประเทศที่พรรคการเมืองอ่อนแอหรือไม่มีพรรคการเมือง เป็นระบบที่ประเทศไทยใช้ในการเลือกตั้งช่วงก่อนปี พ.ศ. ๒๕๔๐

๑.๕ Party Block Vote: PBV คือ ระบบ FPTP ที่นำมาใช้ในการลงคะแนนเสียงผู้สมัครแบบบัญชีรายชื่อ พรรคการเมืองที่ชนะการเลือกตั้งจะได้ที่นั่งทั้งหมดในเขตเลือกตั้งนั้น โดยไม่จำเป็นต้องได้คะแนนเสียงข้างมากเด็ดขาด

๒. ระบบสัดส่วน (Proportional Representation System) วิธีนี้ต้องการลดความแตกต่างระหว่างคะแนนเสียงที่พรรคการเมืองได้รับจากคะแนนเสียงทั่วประเทศกับการจัดสรรที่นั่งในสภาผู้แทนราษฎร เช่น หากพรรคการเมืองที่ได้รับชัยชนะได้รับคะแนนเสียงทั่วประเทศร้อยละ ๔๐ พรรคการเมืองนั้นควรได้ที่นั่งราวร้อยละ ๔๐ ของที่นั่งในสภาผู้แทนราษฎร ส่วนพรรคการเมืองที่ได้รับคะแนนเสียงทั่วประเทศอยู่ที่ร้อยละ ๑๐ ควรได้ที่นั่งร้อยละ ๑๐ ของที่นั่งในสภาผู้แทนราษฎรเช่นกัน ระบบสัดส่วนมักนำมาใช้ใน ๒ รูปแบบ ได้แก่

^๒ FPTP นำมาใช้ครั้งแรกในสหราชอาณาจักรและประเทศในเครือจักรภพรับมาใช้ต่อมาในภายหลัง

๒.๑ List Proportional Representation System ระบบสัดส่วนแบบบัญชีรายชื่อ

๒.๒ Single Transferable Vote: STV ใช้ในเขตเลือกตั้งที่มีตัวแทนหลายคน (multi-member districts) ผู้มีสิทธิออกเสียงเลือกตั้งเลือกโดยการจัดอันดับผู้สมัครที่ชอบ คล้ายกับระบบเสียงส่วนมากแบบ AV แต่ผู้มีสิทธิออกเสียงเลือกตั้งไม่จำเป็นต้องใส่อันดับให้แก่ผู้สมัครทุกคนในเขตนั้น หากต้องการเลือกเพียงคนเดียวสามารถใส่เพียง ๑ ก็ได้ การหาผู้ชนะการเลือกตั้งเริ่มจากการนับคะแนนผู้สมัครที่ได้รับเลือกในอันดับที่ ๑ จากนั้นจะคำนวณคะแนนโควตาสำหรับผู้ชนะในอันดับที่หนึ่ง

สูตรคำนวณคะแนนโควตา

$$\frac{\text{จำนวนผู้มีสิทธิออกเสียงเลือกตั้งทั้งหมดของเขต}}{\text{จำนวนผู้แทนของเขต} + ๑} + ๑$$

หากผู้สมัครคนใดได้คะแนนมากกว่าหรือเท่ากับคะแนนโควตา ผู้สมัครคนนั้นชนะการเลือกตั้ง หากจำนวนผู้ชนะการเลือกตั้งในรอบแรกยังไม่ครบตามจำนวนผู้แทนที่มีของเขตนั้น จึงเริ่มกระบวนการเติมสำหรับผู้สมัครในอันดับที่ ๒ ในรอบที่ ๒ คะแนนส่วนที่มากกว่าโควตา (เรียกว่า Surplus Votes) ของผู้ที่ชนะการเลือกตั้งในการคำนวณครั้งแรกจะถูกกระจายให้แก่ผู้สมัครในอันดับที่ ๒ (จึงเป็นการโอนคะแนนเสียงที่ได้รับ-Transferable Vote) โดยผู้สมัครในอันดับที่ ๒ ที่มีคะแนนมากกว่าหรือเท่ากับคะแนนโควตาเป็นผู้ได้รับเลือกตั้ง หากการหาผู้ชนะในรอบ ๒ ปรากฏว่า ยังไม่มีผู้สมัครคนใดที่มีคะแนนมากกว่าหรือเท่ากับคะแนนโควตา ขั้นตอนต่อไปให้ตัดผู้สมัครที่ได้คะแนนน้อยที่สุดออก และเอาคะแนนนั้นมาเฉลี่ยให้แก่ผู้สมัครคนอื่น ๆ เพื่อให้ได้ผู้สมัครที่มีคะแนนมากกว่าหรือเท่ากับคะแนนโควตา ทำเช่นนั้นจนกว่าจะได้ผู้ชนะครบตามจำนวนผู้แทนที่พึงมีในเขตนั้น

๓. ระบบผสม (Mixed System) เป็นระบบที่มักนำมาใช้ในประเทศประชาธิปไตยใหม่ เช่น ประเทศในทวีปแอฟริกา และประเทศที่แยกตัวจากสหภาพโซเวียต

๓.๑ Parallel ระบบคู่ขนานเป็นระบบที่ใช้ทั้งระบบสัดส่วนแบบบัญชีรายชื่อและระบบเสียงส่วนมาก โดยการเลือกตั้งทั้งสองระบบเป็นอิสระต่อกัน

๓.๒ Mixed Member Proportional: MMP ระบบสัดส่วนผสม คือ ระบบที่ใช้ทั้งระบบสัดส่วนร่วมกับระบบอื่น โดยระบบสัดส่วนนำมาใช้เพื่อชดเชยกับจำนวนผู้สมัครรับเลือกตั้งที่ได้รับคะแนนเสียงมากจากระบบเสียงส่วนมากหรือระบบอื่น ซึ่งระบบสัดส่วนผสมจะทำให้ได้สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจากพรรคการเมืองที่เป็นสัดส่วนมากกว่าระบบคู่ขนาน

๔. ระบบอื่น ๆ เป็นระบบที่ไม่สามารถจัดกลุ่มรวมกับระบบที่กล่าวมาข้างต้น ได้แก่

๔.๑ Single Non-Transferable Vote: SNTV เป็นระบบที่ผู้มีสิทธิออกเสียงเลือกตั้งใช้สิทธิได้เพียง ๑ เสียงในการเลือกผู้สมัครรับเลือกตั้งแบบเขตเลือกตั้งที่มีตัวแทนหลายคน ผู้สมัครที่ได้รับคะแนนเสียงมากที่สุดเป็นผู้ชนะ

๔.๒ Limited Vote: LV เป็นระบบที่คล้ายคลึงกับ SNTV ใช้ในเขตเลือกตั้งที่มีตัวแทนหลายคน โดยผู้มีสิทธิออกเสียงเลือกตั้งมีสิทธิเลือกได้มากกว่า ๑ เสียง แต่ไม่เกินจำนวนตัวแทนที่เขตนั้นมี

๔.๓ Borda Count: BC เป็นการเลือกตามความชอบเช่นกัน โดยใช้ได้ทั้งในการเลือกตั้งแบบเขตเลือกตั้งที่มีตัวแทนหนึ่งคนหรือหลายคน ผู้มีสิทธิออกเสียงเลือกตั้งจัดอันดับผู้สมัครตามความชอบเช่นเดียวกับระบบเสียงส่วนมาก AV วิธีการของ BC คือ การให้คะแนนแก่อันดับที่ได้รับเลือกตั้ง เช่น ในเขตหนึ่งมีผู้สมัครทั้งหมด ๕ คน ผู้สมัครที่ได้รับการจัดอันดับอยู่ในอันดับ ๑ จะได้ ๕ คะแนน ผู้สมัครที่ได้รับการจัดอันดับ ๒ จะได้ ๔ คะแนน จนถึงผู้สมัครที่ได้รับการจัดอันดับที่ ๕ จะได้ ๑ คะแนน จากนั้นเอาคะแนนที่นับได้คูณด้วยคะแนนที่ให้แก่แต่ละอันดับ จะได้คะแนนของผู้สมัคร เมื่อรวมคะแนนแล้วผู้สมัครที่ได้คะแนนมากที่สุดเป็นผู้ชนะ

ตัวอย่าง เขตเลือกตั้งหนึ่งมีผู้สมัคร ๕ คน ได้แก่ นาย ก, ข, ค, ง และ จ มีผู้มีสิทธิออกเสียงเลือกตั้ง ๕๐ คน เมื่อนับคะแนนบัตรเลือกตั้งปรากฏว่า มีรูปแบบการจัดอันดับผู้สมัครตามความชอบของผู้มีสิทธิออกเสียงเลือกตั้งเป็นดังตาราง

ตารางที่ ๑ แสดงรูปแบบการจัดอันดับผู้สมัครตามความชอบของผู้มีสิทธิออกเสียงเลือกตั้ง

รูปแบบการจัดอันดับ	๑	๒	๓	๔	๕	คะแนน
อันดับ ๑	ก	ก	ข	จ	ค	๕
อันดับ ๒	ข	ค	ก	ง	ง	๔
อันดับ ๓	จ	จ	จ	ก	ก	๓
อันดับ ๔	ค	ง	ค	ข	ข	๒
อันดับ ๕	ง	ข	ง	ค	จ	๑
จำนวนที่เลือก	๙	๑๕	๑๒	๘	๖	

จากตาราง ผู้มีสิทธิออกเสียงเลือกตั้งจัดอันดับผู้สมัครแบบที่ ๑ มี ๙ คน แบบที่ ๒ มี ๑๕ คน แบบที่ ๓ มี ๑๒ คน แบบที่ ๔ มี ๘ คน และแบบที่ ๕ มี ๖ คน การคิดคะแนนของผู้สมัครแต่ละคน คือ นำคะแนนของแต่ละอันดับ X จำนวนผู้มีสิทธิออกเสียงเลือกตั้งที่เลือก ดังนี้

ตารางที่ ๒ แสดงคะแนนของผู้สมัครแต่ละคนเมื่อคำนวณตามวิธี Borda Count

รูปแบบการจัดอันดับ	๑	๒	๓	๔	๕	คะแนน
อันดับ ๑	ก ๔๕	ก ๗๕	ข ๖๐	จ ๔๐	ค ๓๐	๕
อันดับ ๒	ข ๓๖	ค ๖๐	ก ๔๘	ง ๓๒	ง ๒๔	๔
อันดับ ๓	จ ๒๗	จ ๔๕	จ ๓๖	ก ๒๔	ก ๑๘	๓
อันดับ ๔	ค ๑๘	ง ๓๐	ค ๒๔	ข ๑๖	ข ๑๒	๒
อันดับ ๕	ง ๙	ข ๑๕	ง ๑๒	ค ๘	จ ๖	๑
จำนวนที่เลือก	๙	๑๕	๑๒	๘	๖	

จากนั้น รวมคะแนนของผู้สมัครแต่ละคน เมื่อรวมคะแนนทั้งหมดแล้วผู้สมัครคนใดได้คะแนนมากที่สุดคนนั้นได้รับเลือกตั้ง ดังนี้

$$\begin{aligned} \text{นาย ก} & ๔๕ + ๗๕ + ๔๘ + ๒๔ + ๑๘ = ๒๑๐ \\ \text{นาย ข} & ๓๖ + ๑๕ + ๖๐ + ๑๖ + ๑๒ = ๑๓๙ \\ \text{นาย ค} & ๑๘ + ๖๐ + ๒๔ + ๘ + ๓๐ = ๑๔๐ \\ \text{นาย ง} & ๙ + ๓๐ + ๑๒ + ๓๒ + ๒๔ = ๑๐๗ \\ \text{นาย จ} & ๒๗ + ๔๕ + ๓๖ + ๔๐ + ๖ = ๑๕๔ \end{aligned}$$

จากตัวอย่าง ผู้สมัครที่ได้ชนะการเลือกตั้งของเขตนี้คือ นาย ก ด้วยคะแนน ๒๑๐ คะแนน

เมื่อได้ทำความรู้จักกับระบบการเลือกตั้งพอสักซบแล้ว จะขอนำเสนอรูปแบบการเลือกตั้งของประเทศ สเปน นิวซีแลนด์ และสิงคโปร์ เพื่อให้เห็นรูปแบบและกระบวนการที่หลากหลาย เหตุที่เลือกศึกษา ๓ ประเทศนี้ เนื่องจากยังไม่มีการศึกษาหรือกล่าวถึงกันมากเช่นการเลือกตั้งของสหรัฐอเมริกา สหราชอาณาจักร ฝรั่งเศส หรือเยอรมนี นอกจากนั้น ยังมีสิ่งที่น่าสนใจอีกบางประการ เช่น สเปนเป็นประเทศที่ปกครองในระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข อีกทั้งยังเป็นรัฐสภาแบบสองสภา (bicameral) เช่นเดียวกับไทย แต่วิธีการเลือกตั้งแตกต่างกัน ขณะที่นิวซีแลนด์มีระบบแตกต่างจากทั้งไทยและสเปนด้วยมีเขตเลือกตั้งสำหรับชาวเมารีโดยเฉพาะ ซึ่งแสดงถึงการให้ความสำคัญกับกลุ่มชาติพันธุ์ ขณะที่วิธีคำนวณเพื่อให้ได้มาซึ่งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรมีความคล้ายคลึงกับไทยแต่แตกต่างในรายละเอียด สำหรับสิงคโปร์เป็นประเทศสมาชิกอาเซียน ซึ่งมีการเมืองที่แตกต่างกับประเทศไทย

สเปน

ราชอาณาจักรสเปนปกครองในระบอบประชาธิปไตยแบบรัฐสภาอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข ตั้งแต่ปี พ.ศ. ๒๕๒๑ โดยรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรสเปนมีผลบังคับใช้มาตั้งแต่ ๒๙ ธันวาคม ๒๕๒๑ จวบจนปัจจุบัน ทั้งนี้ รัฐสภาสเปนมีสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรและสมาชิกวุฒิสภามาแล้ว ๑๒ ชุด (ไม่รวมสภา ร่างรัฐธรรมนูญ)

สำหรับการเลือกตั้งครั้งล่าสุด สเปนได้มีประกาศพระราชกฤษฎีกาให้มีการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร และวุฒิสภาเป็นการทั่วไปในวันที่ ๒๘ เมษายน ๒๕๖๒ ตามกฎหมายประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการเลือกตั้งทั่วไปกำหนดไว้ว่า รัฐบาลต้องยุบสภาก่อนจัดให้มีการเลือกตั้งทั่วไปภายใน ๕๔ วัน จึงมีผลให้รัฐสภาชุดที่ ๑๒ หมดวาระตั้งแต่วันที่ ๕ มีนาคมที่ผ่านมา

กฎหมายประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการเลือกตั้งทั่วไป ๕/๒๕๖๒, ๑๙ มิถุนายน และที่แก้ไขเพิ่มเติม (Ley Orgánica del Régimen Electoral General, 1985) ได้กำหนดหลักเกณฑ์ที่เกี่ยวกับการเลือกตั้งในทุก ระดับ ได้แก่ การเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรและสมาชิกวุฒิสภา การเลือกตั้งระดับเทศบาล การเลือกตั้ง สภาผู้บริหารประจำเกาะ (Cabildos Insulares) ที่เกาะกานาเรียส การเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจังหวัด และการเลือกตั้งสภายุโรป ในที่นี้จะกล่าวถึงในส่วนที่เกี่ยวกับการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรและสมาชิก วุฒิสภา

รัฐสภาสเปนประกอบด้วยสภาผู้แทนราษฎร ซึ่งมีสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จำนวน ๓๕๐ คน และวุฒิสภา ซึ่งมีจำนวนที่ไม่แน่นอนเนื่องจากสมาชิกวุฒิสภาส่วนหนึ่งกำหนดตามสัดส่วนของประชากร

สำหรับการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรเป็นการเลือกตั้งแบบบัญชีรายชื่อรายเขตเลือกตั้ง โดยการ กำหนดจำนวนสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรในแต่ละเขตเลือกตั้งให้ยึดหลักเกณฑ์ ๒ ประการ ได้แก่

❖ แต่ละจังหวัดมีสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรอย่างน้อย ๒ คน สำหรับเมืองปกครองตนเองเซวตาและ เมลียาให้มีสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรเมืองละ ๑ คน เท่ากับมีสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรเบื้องต้น ๑๐๒ คน

❖ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรอีก ๒๔๘ คน มาจากการคำนวณตามสัดส่วนประชากรในแต่ละจังหวัด ด้วยวิธีดังต่อไปนี้

๑) จำนวนประชากรผู้มีสิทธิออกเสียงเลือกตั้งทั้งหมด (ไม่รวมจำนวนประชากรจากเมืองปกครองตนเองเซวตาและเมลียา) หารด้วยจำนวนสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร ๒๔๘ คน จะได้จำนวนประชากรต่อสมาชิก สภาผู้แทนราษฎร ๑ คน จำนวนที่ได้นี้เรียกว่า cuota de reparto

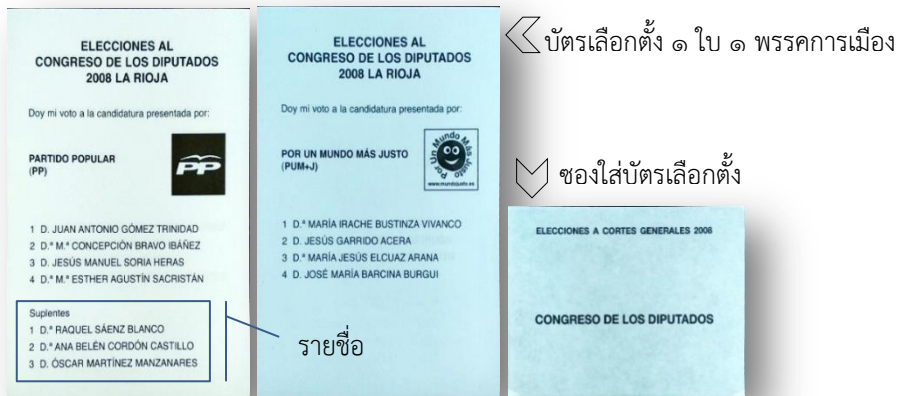
๒) จำนวนสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรแต่ละจังหวัดได้จากจำนวนประชากรผู้มีสิทธิออกเสียงเลือกตั้งหารด้วย cuota de reparto

๓) จำนวนสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรที่เหลือจากคำนวณสัดส่วน จะจัดสรรให้แก่จังหวัดที่มีเศษ ของการคำนวณมากที่สุดอีกจังหวัดละ ๑ คน จนกว่าจะครบตามจำนวน

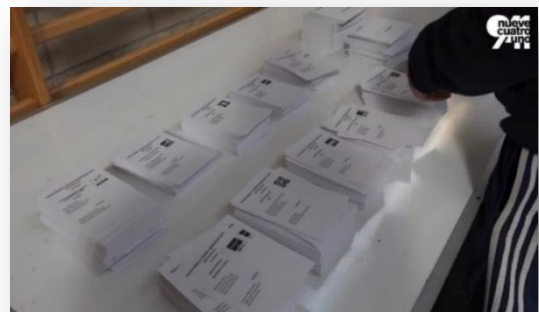

อย่างไรก็ตาม กฎหมายประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการเลือกตั้งทั่วไปได้กำหนดว่า เมื่อมีพระราชกฤษฎีกา การเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรเป็นการทั่วไปต้องระบุจำนวนสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรของแต่ละเขตเลือกตั้ง แบบท้ายโดยสอดคล้องกับหลักการคำนวณที่กฎหมายกำหนด ทั้งนี้ เขตเลือกตั้งของสเปนตามกฎหมายประกอบ รัฐธรรมนูญดังกล่าวกำหนดให้เขตจังหวัด (๕๐ จังหวัด) และเมืองปกครองตนเอง (๒ เมือง) เป็นเขตเลือกตั้ง การเลือกตั้งของสเปนแตกต่างจากไทยในวิธีการเลือกผู้สมัคร เนื่องจากการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทน ราษฎรของสเปนเป็นแบบบัญชีรายชื่อรายเขตเลือกตั้งได้กล่าวไปข้างต้น ในบัตรเลือกตั้งแต่ละใบจึง ปรากฏ รายชื่อผู้สมัครบัญชีรายชื่อของพรรคการเมืองเดียว

จากรูปตัวอย่างบัตรเลือกตั้งข้างต้นจะเห็นว่า นอกจากชื่อและตราสัญลักษณ์ของพรรคการเมือง บัญชี รายชื่อผู้สมัครแล้ว ยังปรากฏรายชื่อผู้สมัครสำรอง ด้วย แต่จะมีหรือไม่ก็ได้ นอกจากนั้น จะเห็นว่าในบัตรเลือกตั้ง ไม่ปรากฏ ให้ผู้มีสิทธิออกเสียงเลือกตั้งทำเครื่องหมาย เนื่องจากวิธีการคือให้ผู้มีสิทธิออกเสียงเลือกตั้ง เลือกบัตรเลือกตั้งของพรรคการเมืองที่ต้องการใส่ชื่อก่อนหย่อนใส่หีบบัตร ดังปรากฏในภาพด้านขวาจะเห็นว่า มีบัตรเลือกตั้งแยกออกเป็นกอง ๆ แต่ละกองคือแต่ละ พรรคการเมือง

สำหรับวิธีการแปลงคะแนนเสียงเป็นที่นั่งในสภา ผู้แทนราษฎรของแต่ละพรรคการเมืองในแต่ละเขตเลือกตั้ง เป็นการคำนวณตามหลักของ D'Hondt^๓ ซึ่งมีวิธีการ ดังนี้

๑) พรรคการเมืองที่ได้คะแนนเสียงไม่ถึงร้อยละ ๓ ของคะแนนเสียงทั้งหมดในเขตเลือกตั้ง นั้นถือว่าไม่ได้รับเลือกตั้ง ซึ่งจะถูกตัดออกจากการคำนวณที่นั่งในสภาผู้แทนราษฎร

^๓ กรณีที่ผู้สมัครที่ได้รับเลือกตั้งหมดสมาชิกภาพ รายชื่อสำรองจะเป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรแทนลำดับที่หายไป

^๔ Victor d'Hondt ชาวเบลเยียม เป็นนักคณิตศาสตร์ นักกฎหมาย และอาจารย์วิชากฎหมายแห่งมหาวิทยาลัย Ghent แต่เป็นที่รู้จักกันทั่วไป ในฐานะบิดาแห่งกฎการเลือกตั้ง ในปี พ.ศ. ๒๔๒๑ ได้เขียนหนังสือชื่อสัดส่วนผู้แทนของพรรคการเมืองต่อผู้ลงคะแนนเสียงหนึ่งคน (La représentation proportionnelle des partis par un électeur) โดยประเทศที่นำหลักเกณฑ์นี้มาใช้ เช่น สเปน ฟินแลนด์ เนเธอร์แลนด์ ไอร์แลนด์ ญี่ปุ่น สาธารณรัฐสวิส โปรตุเกส บราซิล อาร์เจนตินา ตุรกี
ที่มา: <https://www.lavanguardia.com/politica/20151202/30539746583/victor-d-hondt.html>

๒) เรียงอันดับพรรคการเมืองที่ได้รับคะแนนเสียงจากมากไปน้อย

๓) ทหารคะแนนเสียงของแต่ละพรรคที่ได้รับ ให้ทำเป็นตารางเรียงอันดับ ๑, ๒, ๓ เรื่อยไปจนถึงอันดับที่เท่ากับจำนวนสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรที่มีในเขตเลือกตั้งนั้น โดยอันดับที่ ๑ ทหารด้วย ๑ อันดับที ๒ ทหารด้วย ๒ ไปเรื่อย ๆ ผู้ที่ได้ที่นั่งในสภาผู้แทนราษฎร คือ ผู้ที่ได้ผลลัพธ์จากการทหารมากที่สุด

๔) เมื่อผลลัพธ์จากการทหารปรากฏว่าได้เท่ากันในสองพรรคการเมือง จะพิจารณาที่นั่งในสภาผู้แทนราษฎรให้แก่พรรคการเมืองที่มีคะแนนรวมมากกว่า กรณีที่พรรคการเมืองสองพรรคได้คะแนนรวมเท่ากัน จะใช้วิธีจับสลาก โดยครั้งแรกเป็นของผู้ที่จับสลากได้ ครั้งต่อไปจะเป็นของอีกพรรคการเมือง

๕) ที่นั่งในสภาผู้แทนราษฎรของแต่ละพรรคการเมืองจะสัมพันธ์กับลำดับในบัญชีรายชื่อของพรรคการเมืองในเขตเลือกตั้งนั้น ๆ

ตัวอย่าง การเลือกตั้งทั่วไปเมื่อวันอาทิตย์ที่ ๒๘ เมษายน ๒๕๖๒

เขตเลือกตั้งจังหวัดอัลเมริอา (Almería) มีสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรได้ ๖ คน ตามที่กำหนดในเอกสารแนบท้ายพระราชกฤษฎีกาให้มีการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรและวุฒิสภาเป็นการทั่วไปในวันที่ ๒๘ เมษายน ๒๕๖๒

ตามประกาศของคณะกรรมการการเลือกตั้งในรัฐกิจจานุเบกษา^๕ มีพรรคการเมืองส่งผู้สมัครในเขตเลือกตั้งจังหวัดอัลเมริอาทั้งสิ้น ๑๐ พรรค

ผลการเลือกตั้งจากข้อมูลของกระทรวงมหาดไทย^๖ เป็นดังนี้

ตารางที่ ๓ แสดงพรรคการเมืองกับคะแนนเสียงที่ได้รับและสัดส่วน

ลำดับที่	พรรคการเมือง	คะแนนเสียง	ร้อยละ
๑	PSOE	๙๘,๒๖๘	๓๐.๐๙
๒	PP	๗๓,๕๗๔	๒๒.๕๓
๓	VOX	๖๒,๕๒๙	๑๙.๑๕
๔	Cs	๕๕,๙๗๒	๑๗.๑๔
๕	PODEMOS-IU LV CA-EQUO	๒๘,๗๖๗	๘.๘๑
๖	PACMA	๓,๔๐๗	๑.๐๔
๗	EB	๖๕๐	๐.๒๐
๘	RECORTES CERO-GV	๓๙๙	๐.๑๒
๙	PCPA	๓๔๕	๐.๑๑
๑๐	PUM+J	๓๒๕	๐.๑๐

เมื่อนำข้อมูลผลคะแนนตามตารางข้างต้นมาคำนวณหาผู้สมัครจากพรรคการเมืองใดที่จะได้รับที่นั่งในสภาผู้แทนราษฎรตามหลักของ D'Hondt จะเป็นดังนี้

๑) พรรคการเมืองตั้งแต่ลำดับที่ ๖ เป็นต้นไป ได้คะแนนเสียงน้อยกว่าร้อยละ ๓ ถือว่าไม่ได้รับเลือกตั้ง กล่าวคือจะไม่ถูกนำคะแนนเสียงไปคำนวณเพื่อแปลงเป็นจำนวนที่นั่ง

๒) นำพรรคการเมือง ๕ ลำดับแรกมาคำนวณเพื่อหาผู้สมัครที่จะได้ที่นั่งในสภาผู้แทนราษฎร

^๕ ดูได้ที่ <https://boe.es/boe/dias/2019/03/27/pdfs/BOE-A-2019-4492.pdf>

^๖ ดูได้ที่ <https://www.resultados.eleccionesgenerales19.es/Congreso/Total-nacional/Andalucia/Almeria/23/es>

ตารางที่ ๔ แสดงผลการคำนวณตามหลักของ D'Hondt

พรรคการเมือง	คะแนนเสียง ที่ได้	ผลลัพธ์จากการหาร ครั้งที่					
		๑	๒	๓	๔	๕	๖
PSOE	๙๘,๒๖๘.๐๐	๙๘,๒๖๘.๐๐ ๑	๔๙,๑๓๔.๐๐ ๕	๓๒,๗๕๖.๐๐	๒๔,๕๖๗.๐๐	๑๙,๖๕๓.๖๐	๑๖,๓๗๘.๐๐
PP	๗๓,๕๗๔.๐๐	๗๓,๕๗๔.๐๐ ๒	๓๖,๗๘๗.๐๐ ๖	๒๔,๕๒๔.๖๗	๑๘,๓๙๓.๕๐	๑๔,๗๑๔.๘๐	๑๒,๒๖๒.๓๓
VOX	๖๒,๕๒๙.๐๐	๖๒,๕๒๙.๐๐ ๓	๓๑,๒๖๔.๕๐	๒๐,๘๔๓.๐๐	๑๕,๖๓๒.๒๕	๑๒,๕๐๕.๘๐	๑๐,๔๒๑.๕๐
Cs	๕๕,๙๗๒.๐๐	๕๕,๙๗๒.๐๐ ๔	๒๗,๙๘๖.๐๐	๑๘,๖๕๗.๓๓	๑๓,๙๙๓.๐๐	๑๑,๑๙๔.๔๐	๙,๓๒๘.๖๗
PODEMOS-IU LV CA-EQUO	๒๘,๗๖๗.๐๐	๒๘,๗๖๗.๐๐	๑๔,๓๘๓.๕๐	๙,๕๘๙.๐๐	๗,๑๙๑.๗๕	๕,๗๕๓.๔๐	๔,๗๙๔.๕๐

จากตารางข้างต้นปรากฏผลลัพธ์ที่ได้จากการหารมากที่สุด ๖ อันดับ ได้แก่ พรรค PSOE และพรรค PP ในลำดับที่ ๑-๒ พรรค VOX และพรรค Cs ในลำดับที่ ๑ โดยผู้สมัครตามบัญชีรายชื่อของพรรคการเมือง ซึ่งอยู่ในลำดับที่ตรงกับผลลัพธ์จะได้ที่นั่งในสภาผู้แทนราษฎร ดังตาราง

ตารางที่ ๕ แสดงบัญชีรายชื่อของพรรคการเมืองและผู้สมัครที่ได้รับเลือกตั้งสัมพันธ์กับผลการหารจากตารางข้างบน

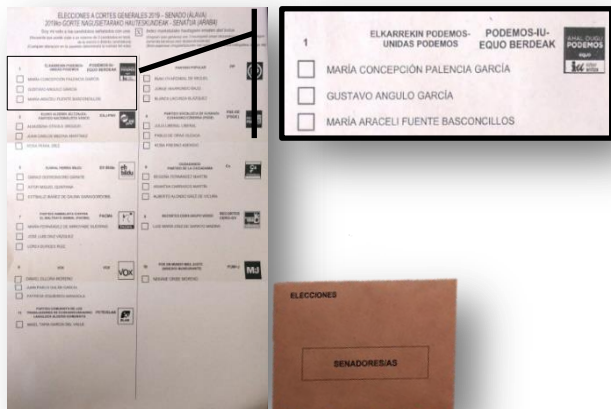
ลำดับที่ใน บัญชีรายชื่อ	พรรคการเมือง			
	PSOE	PP	VOX	Cs
๑	José Guirao Cabrera	Javier Aureliano García Molina	Rocío de Meer Méndez	José Manuel Villegas Pérez
๒	Sonia Ferrer Tesoro	Juan José Matarí Sáez	Rodrigo Alonso Fernández	Vicente García Egea
๓	Indalecio Gutiérrez Salinas	Rafaela Abad Vivas-Pérez	Juan Francisco Rojas Fernández	Pedro Manuel Peña Sanchez
๔	Soraya Mata Martínez	Ángeles Martínez Martínez	Maria Mercedes Rodríguez Tamayo	Isabel María Manzanares Muñoz
๕	Felipe José Navarro Navarro	Julia Ibáñez Martínez	Fernando Camacho Ruiz	Juana Lourdes Soler Ramos
๖	Marina Diaz Abad	Francisco Emilio Gutiérrez Martínez	Maria Vanessa Campos García	Verónica Gómez Gómez

วุฒิสภา ประกอบด้วยสมาชิกวุฒิสภาที่มาทั้งจากการเลือกตั้งและแต่งตั้ง^๗ โดยในส่วนการเลือกตั้งจะแบ่งเขตเลือกตั้งแตกต่างจากสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรสำหรับเขตเลือกตั้งที่เป็นเกาะ ดังนี้

- เขตเลือกตั้งจังหวัด ๆ ละ ๔ คน รวมเป็น ๔๗ เขต สมาชิกวุฒิสภา ๑๘๘ คน
- เขตเลือกตั้งเกาะ/หมู่เกาะ โดยกรานกานาเรีย มายอร์ก้า และเตเนริเฟ มีเขตละ ๓ คน และอิบิซา-โฟเมเนตรา เมนอร์ก้า พวยร์เตเบนตูรา โกเมรา เอียวโร ลันซาโรเต และลาปัลมา มีเขตละ ๑ คน รวมเป็น ๑๐ เขต สมาชิกวุฒิสภา ๑๖ คน
- เขตเลือกตั้งของเมืองปกครองตนเอง เซวตาและเมลียา เมืองละ ๒ คน รวมเป็น ๒ เขต สมาชิกวุฒิสภา ๔ คน

รวมสมาชิกวุฒิสภาจากการเลือกตั้งทั้งสิ้น ๒๐๘ คน

^๗ แต่งตั้งโดยสภาแคว้นปกครองตนเอง โดยมีรายละเอียดตามที่ธรรมนูญของแต่ละแคว้นกำหนด สมาชิกวุฒิสภาจากการแต่งตั้งแบ่งเป็น ๑) แคว้นปกครองตนเอง แคว้นละ ๑ คน (รวมเป็นจำนวน ๑๗ คน) ๒) แต่งตั้งเพิ่มเติมในแต่ละแคว้นโดยกำหนดสัดส่วนสมาชิกวุฒิสภา ๑ คน ต่อประชากร ๑ ล้านคน

รูปจาก

<https://gasteizberri.com/2019/04/como-se-vota-al-senado-aqui-te-lo-explicamos/>

สำหรับวิธีการเลือกตั้งสมาชิกวุฒิสภา แตกต่างจากการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร โดยผู้มีสิทธิออกเสียงเลือกตั้งต้องทำเครื่องหมายกากบาทในช่องสี่เหลี่ยมหน้ารายชื่อผู้สมัครที่ต้องการเลือก (ซึ่งเป็นวิธีการเหมือนการเลือกตั้งของไทย) โดยสามารถเลือกได้ตั้งแต่ ๑ คน แต่ไม่เกินจำนวนที่กฎหมายกำหนด และสามารถเลือกผู้สมัครจากต่างพรรคการเมืองได้ เมื่อเลือกผู้สมัครเสร็จแล้วต้องนำบัตรเลือกตั้งใส่ในซองก่อนนำหย่อนในหีบบัตร โดยผู้มีสิทธิออกเสียงเลือกตั้งตามกฎหมายประกอบรัฐธรรมนูญ (มาตรา ๑๖๖)

กำหนดให้เลือกได้มากที่สุดสำหรับเขตเลือกตั้งที่เป็นจังหวัด ๆ ละ ๓ คน เมืองเซเวดา เมลียา เกาะกรานกานาเรียมายอร์กา และเตเนริเฟ เลือกได้เขตละ ๒ คน เกาะที่เหลือเลือกได้เขตละ ๑ คน

จากการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรของสเปนที่ยกมาข้างต้นจะเห็นว่าแตกต่างจากไทยอย่างสิ้นเชิง เนื่องจากสเปนใช้ระบบบัญชีรายชื่อในการเลือกตั้งแบบแบ่งเขตที่มีผู้แทนมากกว่าหนึ่งคน (มีเพียง ๒ เขตเลือกตั้งที่มีผู้แทนเขตละหนึ่งคน) นอกจากนี้ ในการคำนวณหาผู้สมัครที่ได้รับเลือกตั้งยังใช้หลักคำนวณที่เป็นสูตรซึ่งคิดขึ้นโดยนักคณิตศาสตร์สำหรับการได้สัดส่วนผู้แทนที่เหมาะสมในแต่ละพรรคการเมืองด้วย

นิวซีแลนด์

นิวซีแลนด์ปกครองในระบอบประชาธิปไตยแบบรัฐสภาอันมีพระมหากษัตริย์ (สมเด็จพระราชินีเอลิซาเบธที่ ๒ โดยผ่านทางผู้สำเร็จราชการ) ทรงเป็นประมุข รัฐธรรมนูญของนิวซีแลนด์ไม่ได้เป็นกฎหมายที่เขียนขึ้นเฉพาะเพียงฉบับเดียว แต่ประกอบด้วยกฎหมายหลายฉบับ (ซึ่งมีศักดิ์สูงกว่ากฎหมายที่รัฐสภาให้ความเห็นชอบ) เป็นต้นว่า การบริหารราชการแผ่นดินของรัฐบาลนิวซีแลนด์กำหนดไว้ในกฎหมายที่ว่าด้วยรัฐสภา หนังสือที่ออกโดยได้รับความเห็นชอบจากสมเด็จพระราชินี พระราชบัญญัติว่าด้วยรัฐสภาของสหราชอาณาจักร คำพิพากษาของศาล และรัฐธรรมนูญแบบจารีตประเพณี (New Zealand Parliament, 2017)

รัฐสภานิวซีแลนด์เป็นระบบสภาเดียว คือ สภาผู้แทนราษฎรซึ่งได้รับเลือกตั้งโดยประชาชน และอยู่ในวาระคราวละ ๓ ปี ประกอบด้วย สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จำนวน ๑๒๐ คน

ระบบการเลือกตั้งของนิวซีแลนด์ เป็นการเลือกตั้งแบบสัดส่วนผสม (Mixed Member Proportional: MMP)^๘ คือ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจากเขตเลือกตั้งและจากระบบบัญชีรายชื่อ โดยผู้มีสิทธิออกเสียงเลือกตั้งมีสิทธิออกเสียง ๒ เสียง สำหรับเลือกสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรบัญชีรายชื่อ (List MP) และเลือกสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรสำหรับเขตเลือกตั้ง (Electorate MP)

^๘ วิธีการเลือกตั้งแบบสัดส่วนผสมนี้เป็นวิธีการที่ใช้ในการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรของประเทศเยอรมนี, สกอตแลนด์ และเวลส์ สำหรับประเทศนิวซีแลนด์ ได้ใช้วิธีการนี้มาตั้งแต่ปี พ.ศ. ๒๕๓๙ สหราชอาณาจักรใช้วิธีการเลือกตั้งแบบเดียวกันนี้แต่เรียกว่า ระบบสมาชิกเพิ่มเติม (Additional Member System: AMS) นักรัฐศาสตร์จัดการเลือกตั้งแบบ MMP ให้อยู่ในประเภท two-tier compensatory proportional representation (ซึ่งคือกรณีผสมระหว่างระบบการเลือกตั้งแบบเสียงส่วนใหญ่กับระบบการเลือกตั้งแบบสัดส่วน)

ที่มา: <https://www.elections.org.nz/voting-system/mmp-voting-system/where-else-mmp-used>

เขตเลือกตั้ง มี ๒ ประเภท คือ เขตเลือกตั้งทั่วไป (แบ่งพื้นที่เป็นเกาะเหนือและเกาะใต้) และเขตเลือกตั้งสำหรับชาวเมารี ทุกเขตเลือกตั้งต้องมีจำนวนประชากรเท่ากัน พระราชบัญญัติเขตเลือกตั้ง พ.ศ. ๒๕๓๖ กำหนดเขตเลือกตั้งทั่วไปเกาะใต้ไว้ที่ ๑๖ เขต การคำนวณจำนวนประชากรสำหรับเขตเลือกตั้งจะใช้ผลการคำนวณประชากรต่อเขตของเกาะใต้ (South Island Quota) เป็นเกณฑ์อ้างอิงสำหรับหาจำนวนเขตเลือกตั้งทั่วไปของเกาะเหนือ และเขตเลือกตั้งสำหรับชาวเมารี ดังนี้

$$\frac{\text{จำนวนประชากรเกาะใต้ผู้มีสิทธิออกเสียงเลือกตั้ง}}{๑๖} = \text{จำนวนประชากรต่อเขตของเกาะใต้ (South Island Quota)}$$

$$\frac{\text{จำนวนประชากรต่อเขตของเกาะใต้}}{\text{จำนวนประชากรผู้มีสิทธิออกเสียงเลือกตั้งของเกาะเหนือ}} = \text{จำนวนเขตเลือกตั้งของเกาะเหนือ}$$

$$\frac{\text{จำนวนประชากรต่อเขตของเกาะใต้}}{\text{จำนวนประชากรชาวเมารีผู้มีสิทธิออกเสียงเลือกตั้ง}} = \text{จำนวนเขตเลือกตั้งสำหรับชาวเมารี}$$

สำหรับประชากรชาวเมารีผู้มีสิทธิออกเสียงเลือกตั้ง ประกอบด้วย

- 👤 ผู้ลงทะเบียนว่าเป็นผู้มีสิทธิออกเสียงเลือกตั้งของเขตเลือกตั้งของกลุ่มเมารี
- 👤 สัดส่วนของลูกหลานชาวเมารีซึ่งไม่ได้ลงทะเบียนว่าเป็นผู้มีสิทธิออกเสียงเลือกตั้ง
- 👤 สัดส่วนของลูกหลานชาวเมารีซึ่งมีอายุต่ำกว่า ๑๘ ปี

ทั้งนี้ จำนวนที่นั่งของพรรคการเมืองแต่ละพรรคจะรวมกันทั้งตัวแทนแบบเขตเลือกตั้งและตัวแทนแบบบัญชีรายชื่อ โดยพรรคการเมืองที่จะได้เข้าสู่กระบวนการคำนวณที่นั่งในสภาผู้แทนราษฎรต้องเป็นไปตามเกณฑ์ข้อใดข้อหนึ่งดังต่อไปนี้

- พรรคการเมืองได้รับคะแนนเสียงทั่วประเทศอย่างน้อยร้อยละ ๕
- ผู้สมัครของพรรคการเมืองได้ที่นั่งในสภาผู้แทนราษฎรแบบแบ่งเขตอย่างน้อย ๑ ที่นั่ง ตัวแทนแบบเขตใช้ระบบ FPTP คือ ต้องได้คะแนนเสียงข้างมากธรรมดาจึงถือเป็นผู้ชนะการเลือกตั้งของเขต

สำหรับการคำนวณเพื่อแปลงคะแนนเสียงเป็นที่นั่งของแต่ละพรรคการเมืองในสภาผู้แทนราษฎร ใช้สูตร Sainte-Laguë^๙ ซึ่งมีวิธีการคล้ายคลึงกับวิธี D'Hondt ที่อธิบายไปข้างต้น แต่ต่างกันที่ตัวเลขที่ใช้หารในแต่ละครั้งจะเป็นชุดเลขคี่ คือ หารครั้งที่ ๑ ด้วยเลข ๑ หารครั้งที่ ๒ ด้วยเลข ๓ หารครั้งที่ ๓ ด้วยเลข ๕ ไปเรื่อย ๆ จนกว่าจะได้จำนวนผลหารครบคลุม ๑๒๐ ที่นั่งซึ่งเป็นจำนวนสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรของรัฐสภานิวซีแลนด์ มีรายละเอียด (Electoral Commission, 2017) ดังนี้

^๙ Jean-André Sainte-Laguë เป็นนักคณิตศาสตร์ชาวฝรั่งเศส ทำการศึกษาเกี่ยวกับวิธีจัดสรรที่นั่งให้แก่พรรคการเมืองในสภาผู้แทนราษฎร โดยผลงานของเขาได้รับการตีพิมพ์เมื่อปี พ.ศ. ๒๔๕๓ วิธีการคำนวณ Sainte-Laguë ในสหรัฐอเมริกาเรียกว่า วิธี Webster ตามชื่อ Daniel Webster สมาชิกวุฒิสภา ซึ่งได้เสนอหลักการคำนวณเมื่อปี พ.ศ. ๒๓๗๕ อีก ๑๐ ปีต่อมาได้ถูกนำมาใช้สำหรับการจัดสรรที่นั่งในสภาองเกรส

๑. คณะกรรมการการเลือกตั้งแสดงผลคะแนนเสียงของแต่ละพรรคการเมือง ร้อยละของคะแนนเสียง และจำนวนเขตเลือกตั้งที่พรรคการเมืองชนะ โดยเรียงลำดับตามพรรคการเมืองที่ได้รับคะแนนเสียงบัญชีรายชื่อ จากมากไปน้อย

๒. ตัดพรรคการเมืองที่ไม่เป็นไปตามเกณฑ์ข้างต้น คือ ได้รับคะแนนเสียงทั่วประเทศไม่ถึงร้อยละ ๕ และไม่ได้รับชัยชนะในการเลือกตั้งแบบเขตเลย ซึ่งมีผลต่อสัดส่วนจำนวนที่นั่งในสภาผู้แทนราษฎรจากบัญชีรายชื่อของพรรคอื่น ๆ ให้เพิ่มขึ้น

๓. จัดทำตารางเพื่อหารคะแนนเสียงตามสูตรของ Sainte-Lagüe จากนั้นจึงระบุผลลัพธ์ที่ได้จากการ หารสูงสุด ๑๒๐ อันดับ^{๑๐}

๔. คณะกรรมการการเลือกตั้งนับจำนวนผลลัพธ์ของแต่ละพรรคการเมืองที่อยู่ใน ๑๒๐ อันดับจากการ หารในข้อ ๓ โดยจำนวนผลลัพธ์นี้จะเป็นโควตาที่นั่งในสภาผู้แทนราษฎรของแต่ละพรรคการเมือง เช่น พรรค ก คำนวณตามสูตร Sainte-Lagüe แล้วมีลำดับที่อยู่ในเกณฑ์ ๑-๑๒๐ อยู่ ๔๐ อันดับ ดังนั้น โควตาที่นั่งใน สภาผู้แทนราษฎรที่ได้รับจัดสรรคือ ๔๐ ที่นั่ง ซึ่งต้องนำไปหักออกจากจำนวนเขตเลือกตั้งที่ชนะก่อน จึงจะเป็น จำนวนผู้สมัครในบัญชีรายชื่อ^{๑๑}

๕. คณะกรรมการการเลือกตั้งได้ผลการลงคะแนนเสียงว่าแต่ละพรรคการเมืองได้ที่นั่งจำนวนเท่าใด จากการเลือกตั้งแบบเขต จากนั้นจึงจัดสรรจำนวนผู้สมัครบัญชีรายชื่อของแต่ละพรรค เพื่อให้ได้จำนวนตามโควตา ที่คำนวณ (เช่น พรรค ก คำนวณตามสูตร Sainte-Lagüe แล้วได้โควตา ๔๐ ที่นั่ง แต่ได้ที่นั่งจากผู้แทน แบบเขตแล้ว ๒๕ ที่นั่ง ดังนั้น พรรค ก จะได้ที่นั่งจากบัญชีรายชื่ออีก ๑๕ ที่นั่ง)

๖. คณะกรรมการการเลือกตั้งตรวจสอบรายชื่อผู้สมัครตามบัญชีรายชื่อ โดยผู้สมัครในบัญชีรายชื่อ ที่ชนะการเลือกตั้งแบบเขตจะถูกตัดออกจากบัญชี จากนั้นจึงนำจัดสรรที่นั่งให้แก่ผู้สมัครตามลำดับบัญชีรายชื่อ ตามโควตาของแต่ละพรรคได้ แต่หากผู้สมัครที่ชนะแบบเขตเป็นพรรคที่ไม่ได้ส่งบัญชีรายชื่อ คณะกรรมการ การเลือกตั้งจะหักจำนวนผู้ชนะแบบเขตกรณีดังกล่าวออกจากจำนวน ๑๒๐ ที่นั่ง และจัดสรรโควตาที่นั่งให้แก่ พรรคการเมืองที่มีบัญชีรายชื่อตามจำนวนที่ได้ล่าสุด

กรณีที่พรรคการเมืองได้จำนวนที่นั่งในสภาผู้แทนราษฎรจากเขตเลือกตั้งมากกว่าโควตา พรรคการเมืองนั้น จะไม่ได้ที่นั่งสำหรับผู้สมัครจากบัญชีรายชื่อ แต่จะไม่ตัดจำนวนผู้สมัครที่ชนะการเลือกตั้งแบบเขตออก ซึ่งมีผลให้ จำนวนสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจริงมีมากกว่าที่กำหนด (Overhang) ในทางตรงข้าม หากพรรคการเมืองมีผู้สมัคร ในบัญชีรายชื่อน้อยกว่าโควตาที่ได้รับจัดสรร ที่นั่งส่วนที่เหลือจะคงอยู่เช่นนั้น ทำให้จำนวนสมาชิกสภาผู้แทน ราษฎรจริงมีน้อยกว่าที่กำหนด ทั้งสองกรณีจะไม่กระทบต่อจำนวนสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรของพรรคการเมืองอื่น นั่นคือจะไม่ส่งผลต่อการลดหรือเพิ่มจำนวนที่นั่งของพรรคการเมืองอื่น

จากระบบการเลือกตั้งของนิวซีแลนด์ที่ได้นำเสนอมานั้นพอจะเห็นว่ามีความคล้ายคลึงกับไทย เพราะ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรประกอบด้วยผู้แทนแบบเขตเลือกตั้งและผู้แทนแบบบัญชีรายชื่อ แต่มีข้อที่แตกต่างกับไทย อยู่หลายประการ ดังนี้

^{๑๐} จัดทำตารางและจัดลำดับคะแนนของผลหารตั้งแต่มากไปน้อยจนได้ครบ ๑๒๐ ลำดับ ในลักษณะเดียวกับตารางที่ ๔

^{๑๑} ต่างจากสูตร D'Hondt ของสเปน ที่ลำดับที่ได้จากผลหารจะสัมพันธ์กับลำดับที่ของบัญชีรายชื่อของแต่ละพรรคการเมือง

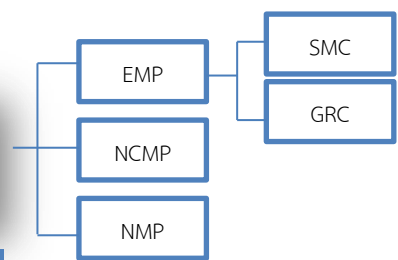
ไทย	นิวซีแลนด์
ผู้มีสิทธิเลือกตั้งมี ๑ เสียงสำหรับการเลือกตั้งทั้งผู้แทนแบบเขตเลือกตั้งและผู้แทนแบบบัญชีรายชื่อ	ผู้มีสิทธิเลือกตั้งมี ๒ เสียงสำหรับการเลือกตั้งผู้แทนแบบเขตเลือกตั้งและผู้แทนแบบบัญชีรายชื่อ
รัฐธรรมนูญกำหนดจำนวนสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรแบบเขตเลือกตั้งอยู่ที่ ๓๕๐ คน และแบบบัญชีรายชื่ออยู่ที่ ๑๕๐ คน	รัฐธรรมนูญกำหนดจำนวนสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจำนวน ๑๒๐ คน โดยไม่แยกประเภท
ไม่มีกำหนดเกณฑ์ที่ถือว่าเข้าข่ายได้รับการจัดสรรที่นั่ง (Election Threshold) เพื่อนำผลคะแนนไปคำนวณ	มีเกณฑ์ที่ถือว่าเข้าข่ายได้รับการจัดสรรที่นั่ง (Election Threshold) เพื่อนำผลคะแนนไปคำนวณ
การแปลงคะแนนเสียงเป็นที่นั่งที่จะได้รับจัดสรรใช้วิธีทางคณิตศาสตร์แบบง่ายแต่ผลลัพธ์ไม่ลงตัว	การแปลงคะแนนเสียงเป็นที่นั่งที่จะได้รับจัดสรรใช้วิธีทางคณิตศาสตร์ตามสูตรของ Sainte-Laguë ซึ่งค่อนข้างซับซ้อนแต่ได้ผลลัพธ์ลงตัว
ไม่ยินยอมให้มี Overhang	ยอมให้มี Overhang ^{๑๒}

จากความแตกต่างทั้ง ๕ ประการข้างต้นอาจเป็นปัจจัยที่ทำให้บทสรุปของผลการเลือกตั้งครั้งล่าสุดของไทยมีผลลัพธ์ไม่ตรงกันระหว่างการคิดคำนวณที่เป็นทางการและของกลุ่มต่าง ๆ ตามบทบัญญัติในมาตรา ๑๒๘ ของพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พ.ศ. ๒๕๖๑ และนำมาซึ่งประเด็นถกเถียงในสังคม

สิงคโปร์

สาธารณรัฐสิงคโปร์ปกครองระบอบประชาธิปไตยแบบรัฐสภาในระบบสภาเดียว สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรมีวาระ ๕ ปี แต่ประธานาธิบดีโดยคำแนะนำของนายกรัฐมนตรีสามารถยุบสภาได้ การเลือกตั้งทั่วไปต้องมีขึ้นภายในระยะเวลา ๓ เดือนนับแต่วันยุบสภา

สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรของสิงคโปร์มีความแตกต่างจากสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจากประเทศอื่น ๆ โดยรัฐธรรมนูญ พุทธศักราช ๒๕๐๘ หมวดที่ ๖ ว่าด้วยรัฐสภาได้ระบุว่า สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรมี ๓ ประเภท ได้แก่ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจากการเลือกตั้ง (Elected Member of Parliament)^{๑๓} สมาชิกสภาผู้แทน

ราษฎรที่ไม่ใช่ตัวแทนเขตเลือกตั้ง (Non-Constituency Member of Parliament: NCMP) จำนวน ๑๒ คน และสมาชิก สภาผู้แทนราษฎรจากการแต่งตั้ง (Nominated Member of Parliament: NMP) จำนวน ๙ คน นอกจากนี้ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรแบบเลือกตั้งยังแบ่งออกเป็น ๒ ประเภท คือ แบบเขตเลือกตั้งมี

^{๑๒} สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรนิวซีแลนด์มี Overhang เกิดขึ้น ๓ ครั้ง ได้แก่ ครั้งที่ ๑ การเลือกตั้งปี พ.ศ. ๒๕๔๘ มีผู้ได้รับเลือกตั้ง ๑๒๑ คน ครั้งที่ ๒ พ.ศ. ๒๕๕๑ มีผู้ได้รับเลือกตั้ง ๑๒๒ คน ครั้งที่ ๓ พ.ศ. ๒๕๕๔ มีผู้ได้รับเลือกตั้ง ๑๒๑ คน
ที่มา: <https://www.elections.org.nz/sites/default/files/bulk-upload/documents/Overhang.pdf>

^{๑๓} จำนวนของสมาชิกจากการเลือกตั้งไม่มีกำหนดจำนวนแน่นอนไว้ในรัฐธรรมนูญและกฎหมายว่าด้วยการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร เนื่องจากมีการเปลี่ยนแปลงตามจำนวนประชากร อย่างไรก็ตาม กฎหมายระบุให้ประกาศเขตเลือกตั้งพร้อมจำนวนผู้แทนในรัฐกิจจานุเบกษาเป็นคราว ๆ ไป การประกาศเขตเลือกตั้งครั้งล่าสุดเมื่อปี พ.ศ. ๒๕๕๘ มีจำนวนสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรแบบ SMCs จำนวน ๑๓ คน และแบบ GRCs จำนวน ๗๖ คนจาก ๑๖ เขต ที่มา: https://www.eld.gov.sg/elections_type_electoral.html

ตัวแทนหนึ่งคน (Single Member Constituency: SMC) และแบบเขตเลือกตั้งมีตัวแทนเป็นกลุ่ม (Group Representation Constituency: GRC)

วิธีการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจากการเลือกตั้งเป็นวิธีปกติทั่วไปรวมถึงระบบการเลือกตั้งที่ใช้ระบบ FPTP^{๑๔} ซึ่งผู้ชนะการเลือกตั้งต้องการเพียงเสียงข้างมากธรรมดา (Simple Majority) เท่านั้น

สำหรับสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรที่ไม่ใช่ตัวแทนเขตเลือกตั้ง (NCMP) หากกล่าวให้เข้าใจง่ายก็คือ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรฝ่ายค้านนั่นเอง NCMP เริ่มมีในสภาผู้แทนราษฎรในการเลือกตั้งเมื่อเดือนธันวาคม ๒๕๒๗ ซึ่งเกิดจากนายลี กวน ยู ดำรงตำแหน่งนายกรัฐมนตรีในขณะนั้น เสนอให้มีการแก้ไขเพิ่มเติมรัฐธรรมนูญและกฎหมายว่าด้วยการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (Parliamentary Elections Act, 2011) เพื่อให้มีตัวแทนฝ่ายค้าน ๓-๖ คนในสภาผู้แทนราษฎร โดยวัตถุประสงค์ของนายลี กวน ยู ที่เสนอให้มีฝ่ายค้านเนื่องจากต้องการให้คนสิงคโปร์รุ่นใหม่ ที่ไม่ได้อยู่ในช่วงเปลี่ยนผ่านของการแบ่งแยกประเทศและการเมือง (พ.ศ. ๒๕๔๓-๒๕๒๓) ได้รู้จักและเรียนรู้บทบาทหน้าที่ของ “ฝ่ายค้าน” ในสภาผู้แทนราษฎร อีกทั้งยังเป็นการฝึกฝนทักษะการอภิปรายให้แก่รัฐมนตรีและสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรรุ่นใหม่ด้วย โดยการแก้ไขเพิ่มเติมรัฐธรรมนูญและกฎหมายว่าด้วยการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรในประเด็นดังกล่าวได้รับความเห็นชอบจากสภาผู้แทนราษฎรเมื่อวันที่ ๒๕ กรกฎาคม ๒๕๒๗ (National Library Board, 2016) ทั้งนี้ ผู้สมัครรับเลือกตั้งที่จะเป็น NCMP ต้องเป็นผู้สมัครที่สังกัดพรรคการเมือง^{๑๕} และได้รับคะแนนเสียงน้อยกว่าร้อยละ ๑๕ ของคะแนนเสียงทั้งหมดในเขตเลือกตั้งนั้น (ผู้สมัครที่ได้คะแนนเสียงมากที่สุดในบรรดาผู้แพ้เลือกตั้ง) กรณีของผู้สมัครแบบ GRC คะแนนเสียงที่ได้รับเป็นคะแนนสำหรับทั้งกลุ่มผู้สมัครซึ่งให้ถือว่าเป็นคะแนนสำหรับผู้สมัครแต่ละคน ผู้สมัครแบบ SMC เป็น NCMP ได้เพียงเขตละ ๑ คนและผู้สมัครแบบ GRC จากเขตเลือกตั้งเดียวกันเป็น NCMP ได้ไม่เกิน ๒ คน (Parliamentary Elections Act, p. 89) ถึงแม้ NCMP จะมาจากการเลือกตั้ง แต่ไม่ถือเป็นผู้แทนของประชาชนในแต่ละเขตเลือกตั้ง (Parliament of Singapore, 2013)

สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจากการแต่งตั้งเป็นแนวคิดที่เกิดขึ้นครั้งแรกเมื่อปี พ.ศ. ๒๕๑๕ โดยนายลี กวน ยู ดำรงตำแหน่งนายกรัฐมนตรีในขณะนั้น เนื่องจากต้องการให้มีความคิดเห็นของสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรแบบไม่ฝักใฝ่พรรคการเมืองใด ต่อมาในปี พ.ศ. ๒๕๓๒ นายโก๊ะ จ๊ก ตง รองนายกรัฐมนตรีคนที่ ๑ ในขณะนั้น เป็นผู้เสนอร่างกฎหมายรัฐธรรมนูญฉบับแก้ไขเพิ่มเติมและได้ผ่านความเห็นชอบจากสภาผู้แทนราษฎร (National Library Board, 2016) สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจากการแต่งตั้งชุดแรกได้รับแต่งตั้งเมื่อพฤศจิกายน ๒๕๓๓ โดยกระบวนการสรรหาผู้ที่เหมาะสมเพื่อเสนอชื่อเป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรต้องจัดให้มีขึ้นภายในระยะเวลา ๖ เดือนนับตั้งแต่การประชุมสภาผู้แทนราษฎรครั้งแรกหลังการเลือกตั้งทั่วไป ต่อมาคณะกรรมการวิสามัญเพื่อคัดเลือก (Special Select Committee) โดยมีประธานสภาผู้แทนราษฎรเป็นประธานจะคัดเลือกผู้ที่เหมาะสมเพื่อแต่งตั้งเป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจากรายชื่อที่ประชาชนทั่วไปเสนอ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรที่ได้จากการคัดเลือกนี้จะได้รับการแต่งตั้งจากประธานาธิบดีและมีวาระการดำรงตำแหน่ง ๒ ปีครึ่ง (Parliament of Singapore, 2018)

อย่างไรก็ตาม สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรทั้งแบบ NCMP และ NMP ไม่สามารถลงมติเพื่อแก้ไขเพิ่มเติมรัฐธรรมนูญ ร่างกฎหมายที่เกี่ยวข้องการเงิน และการอภิปรายไม่ไว้วางใจรัฐบาล นอกจากนั้น NMP ขณะที่อยู่ในวาระไม่สามารถดำรงตำแหน่งรัฐมนตรีหรือเจ้าหน้าที่รัฐได้

^{๑๔} ทั้งการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรและการเลือกตั้งประธานาธิบดี

^{๑๕} กฎหมายว่าด้วยการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร กำหนดว่า ผู้สมัครรับเลือกตั้งแบบเขตเลือกตั้งมีตัวแทนเป็นกลุ่มจะต้องเป็นสมาชิกที่ ๑) สังกัดพรรคการเมือง หรือ ๒) ผู้สมัครอิสระที่รวมกันเป็นกลุ่ม ที่มา Parliamentary Elections Act Version in Force from 2 Jan 2019, P.39

จากข้อมูลของสิงคโปร์ที่กล่าวมาข้างต้นเห็นได้ชัดว่าการเลือกตั้งของสิงคโปร์แตกต่างจากไทยแทบทุกมิติ ทั้งประเภทของสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรและระบบการเลือกตั้ง จึงไม่อาจเปรียบเทียบกันได้นอกจากให้มุมมองที่แตกต่างกับผู้สนใจ

จากข้อมูลของทั้ง ๓ ประเทศที่นำเสนอเป็นตัวอย่างพอจะสรุปได้ว่า สิงคโปร์เป็นประเทศที่มีสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรที่เป็นลักษณะเฉพาะแต่ระบบการเลือกตั้งเป็นระบบที่เรียบง่ายต้องการเพียงแค่เสียงข้างมากธรรมดาสำหรับผู้ชนะการเลือกตั้ง ขณะที่สเปนและนิวซีแลนด์มีความยุ่งยากกว่าเนื่องจากใช้ระบบเลือกตั้งแบบสัดส่วน และมีวิธีการคำนวณเพื่อหาผู้สมัครที่จะได้ที่นั่งในสภาผู้แทนราษฎรตามสูตรทางคณิตศาสตร์ที่เป็นสากลและคิดขึ้นเพื่อใช้ในการสรรหาผู้สมัครที่ควรได้ที่นั่งในสภาผู้แทนราษฎร สิ่งที่น่าสนใจอีกประการหนึ่งคือ สเปนและนิวซีแลนด์มีการกำหนดเกณฑ์ขั้นต่ำสำหรับผู้สมัครหรือพรรคการเมืองที่มีโอกาสได้รับการจัดสรรที่นั่ง (Election Threshold) โดยสเปนกำหนดว่า ต้องได้รับคะแนนเสียงมากกว่าร้อยละ ๓ ของคะแนนเสียงทั้งหมดในเขตเลือกตั้งนั้น ขณะที่นิวซีแลนด์กำหนดว่า ต้องได้รับคะแนนเสียงทั่วประเทศอย่างน้อยร้อยละ ๕ หรือผู้สมัครอย่างน้อย ๑ คนของพรรคการเมืองต้องได้รับชัยชนะในการเลือกตั้งแบบแบ่งเขต พรรคการเมืองนั้นจึงมีสิทธิเข้าสู่ขั้นตอนการคำนวณที่นั่งในสภาผู้แทนราษฎร แม้ว่าที่สุุดแล้วผลการคำนวณจะปรากฏว่า พรรคการเมืองบางพรรคจะไม่ได้รับการจัดสรรที่นั่งเลย อย่างไรก็ตาม การมีหลักเกณฑ์ดังกล่าวอาจเป็นวิธีที่ช่วยลดประเด็นถกเถียงของสังคมเกี่ยวกับความเหมาะสมของผู้สมัครหรือพรรคการเมืองที่ควรได้ที่นั่งในสภาผู้แทนราษฎร ตลอดจนลดความกังขาที่มีต่อผลการเลือกตั้ง อีกทั้งยังสร้างความโปร่งใสมให้แก่ผู้ที่ได้รับเลือกตั้งเข้าสู่สถานที่อันทรงเกียรติในฐานะตัวแทนของประชาชนอย่างเต็มภาคภูมิ

อ้างอิง

Candidaturas Presentadas para las Elecciones al Congreso de los Diputados y al Senado, convocadas por Real Decreto 129/2019, de 4 de Marzo. *Boletín Oficial del Estado*, 27 de marzo de 2019, núm. 74, pp. 31589 a 31868. Disponible en <https://boe.es/boe/dias/2019/03/27/pdfs/BOE-A-2019-4492.pdf>.

Electoral Commission. (2013, February, 7). Where Else Is MMP Used? Retrieved from <https://www.elections.org.nz/voting-system/mmp-voting-system/where-else-mmp-used>

_____ (2018, June 1). How Are MPs Elected? Retrieved from <https://www.elections.org.nz/voting-system/mmp-voting-system/how-are-mps-elected>

_____ (2018, July 31). *How Electorates Are Calculated*. Retrieved from <https://www.elections.org.nz/voting-system/electorates/how-electorates-are-calculated>

Electoral Commission. (2017, September 20). *Sainte-Laguë Allocation Formula*. Retrieved from <https://www.elections.org.nz/voting-system/mmp-voting-system/sainte-lague-allocation-formula>

Elections Department Singapore. (2019, January 22). *Type of Electoral Divisions*. Retrieved from https://www.eld.gov.sg/elections_type_electoral.html

Europa Press. (2019). *Elecciones 2019: Voto por correo, cómo solicitarlo y plazos*. Disponible en <https://www.europapress.es/nacional/noticia-elecciones-2019-voto-correo-solicitarlo-plazos-20190215192702.html>

La Vanguardia. (2015, Diciembre 4). *Victor d'Hondt, el hombre que se hizo famoso gracias a Thomas Jefferson*. Disponible en <https://www.lavanguardia.com/politica/20151202/30539746583/victor-d-hondt.html>

Ley Orgánica 5/1985, de 19 de junio, del Régimen Electoral General. *Boletín Oficial del Estado*, 20 de junio de 1985, núm. 147. Disponible en <https://www.boe.es/buscar/pdf/1985/BOE-A-1985-11672-consolidado.pdf>

MMP Review.Org.Nz. (n.d.) *Overhang*. Retrieved from <https://www.elections.org.nz/sites/default/files/bulk-upload/documents/Overhang.pdf>

National Library Board. (2016). Nominated Member of Parliament Scheme. Retrieved from http://eresources.nlb.gov.sg/infopedia/articles/SIP_1016_2010-12-24.html

_____ (2016, April 3). Non-Constituency Member of Parliament (NCMP) Scheme. Retrieved from http://eresources.nlb.gov.sg/infopedia/articles/SIP_1743_2010-12-24.html

New Zealand Government. (2013, May 1). Our System of Government: Constitutional Arrangements. Retrieved from <https://www.parliament.nz/en/visit-and-learn/how-parliament-works/our-system-of-government/>

_____ (2017, June 12). How Government Works. Retrieved from <https://www.govt.nz/browse/engaging-with-government/government-in-new-zealand/>

Parliamentary Elections Act Version in Force from 2 Jan 2019. Retrieved from [https://www.eld.gov.sg/Resources/Parliamentary%20Elections%20Act%20\(Chapter%20218\)_042019.pdf](https://www.eld.gov.sg/Resources/Parliamentary%20Elections%20Act%20(Chapter%20218)_042019.pdf)

Parliament of Singapore. (2018, October 26). *Glossary – Nominated Member of Parliament (NMP)*. Retrieved from [https://www.parliament.gov.sg/parliamentary-business/glossary/Details/nominated-member-of-parliament-\(nmp\)/Nominated%20Member%20of%20Parliament%20\(NMP\)](https://www.parliament.gov.sg/parliamentary-business/glossary/Details/nominated-member-of-parliament-(nmp)/Nominated%20Member%20of%20Parliament%20(NMP))

_____ (2018, October 26). *Glossary – Non-Constituency Member of Parliament (NCMP)*. Retrieved from [https://www.parliament.gov.sg/parliamentary-business/glossary/Details/non-constituency-member-of-parliament-\(ncmp\)/Non-Constituency%20Member%20of%20Parliament%20\(NCMP\)](https://www.parliament.gov.sg/parliamentary-business/glossary/Details/non-constituency-member-of-parliament-(ncmp)/Non-Constituency%20Member%20of%20Parliament%20(NCMP))

Resultados Provisionales al Congreso. (2019). Andalucía/Almería. Disponible en <https://www.resultados.eleccionesgenerales19.es/Congreso/Total-nacional/Andalucia/Almeria/23/es>

The ACE Electoral Knowledge Network. (2005). *Electoral Systems*. Retrieved from <https://aceproject.org/ace-en/topics/es/esd/default>

The International Institute for Democracy and Electoral Assistance. (2019). *Electoral System Family*. Retrieved from <https://www.idea.int/data-tools/question-view/130357>
